

Arrest

nr. 63 001 van 10 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 9 juni 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 juni 2011 tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 7 juni 2011 en van “de beslissing tot effectieve teruggrijping geformuleerd in de mail van 7 juni 2011”.

Gezien het verzoek in hetzelfde verzoekschrift tot het nemen van voorlopige maatregelen in het kader van een hangende procedure tot nietigverklaring van de beslissing van 6 mei 2011 tot binnenkomstweigering met teruggrijping - asielzoeker (bijlage 11ter).

Gezien het verzoek in hetzelfde verzoekschrift tot het nemen van voorlopige maatregelen in het kader van een procedure tot nietigverklaring die nog moet worden neergelegd van de beslissing van 7 juni 2011 tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gelet op titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 2011 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FLACHET, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaten E. MATTERNE & N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, komt op 9 maart 2011 toe in de luchthaven van Zaventem.

Er wordt vastgesteld dat zij het Rijk trachtte binnen te komen zonder te voldoen aan de in artikel 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) vooropgestelde binnenkomstvoorwaarden, waarop verzoekster een asielaanvraag indient.

Op 9 maart 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving (bijlage 11 *ter*).

Op 8 april 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 62 139 van 26 mei 2011 wordt het beroep van verzoekster tegen deze beslissing verworpen.

Een eerste poging tot terugdrijving op 3 mei 2011 mislukt.

Op 6 mei 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

Op 6 mei 2011 dient verzoekster een tweede asielaanvraag in.

Op 6 mei 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving (bijlage 11 *ter*). Bij arrest nr. 61 377 van 12 mei 2011 wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze beslissing verworpen.

Op 10 mei 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de tweede asielaanvraag van verzoekster niet in overweging wordt genomen (bijlage 13 *quater*).

Op 30 mei 2011 dient verzoekster een derde asielaanvraag in.

Op 7 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot niet inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13 *quater*). Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt luidt:

“(…)

Overwegende dat betrokkene een eerste asielaanvraag indiende op 09.03.2011; dat het CGVS op 08.04.2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus trof, dewelke haar op 11.04.2011 werd betekend. Overwegende dat betrokkene geen beroep indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Overwegende dat betrokkene een tweede asielaanvraag indiende op 06.05.2011; dat deze asielaanvraag niet in overweging werd genomen op 10.05.2011, beslissing die haar werd betekend op 10.05.2011

Overwegende dat betrokkene een derde asielaanvraag indiende op 30.05.2011, waarbij zij een kopie voorlegt van een verlenging van een arbeidslicentie, een verlenging van een kaart voor kinderopvang, een huurcontract en een huwelijksakte; overwegende dat deze documenten dateren uit het jaar 2010 en 1992; overwegende dat betrokkene deze elementen dus kon voorleggen bij haar eerste asielaanvraag; dat deze documenten bovendien niet van die aard zijn dat ze de essentie van de beslissing van het

CGVS inzake haar eerste asielprocedure in positieve zin kunnen wijzigen; dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de vorige asielprocedure waarin de betrokkene ze had kunnen aanbrengen;

Overwegende dat betrokkene geen nieuw element aanbrengt in de zin van artikel 51/8 van de wet van 15.12.1980 dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Verdrag van Genève, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde voornoemde wet,

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde teruggedreven.

(...).”

Op 7 juni 2011 wordt aan de raadsman van verzoekster meegedeeld dat er een vlucht voorzien is voor verzoekster op 9 juni 2011. Dit vormt de tweede bestreden beslissing.

2. Betreffende het verzoek tot voorlopige maatregelen

2.1. Verzoekster vraagt als voorlopige maatregel te horen bevelen dat haar hangende procedure tot nietigverklaring wordt behandeld die zij heeft ingesteld tegen de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving van 6 mei 2011.

Artikel 39/85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel en wordt de tenuitvoerlegging ervan imminent, dan kan de vreemdeling die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend en voor zover de Raad zich nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 verzoeken dat de Raad zijn schorsingsverzoek zo snel mogelijk behandelt.”

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoekster tegen de beslissing van 6 mei 2011 twee procedures heeft ingesteld: een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid (rolnummer 71 074) en een beroep tot nietigverklaring (rolnummer 71 915).

Op 12 mei 2011 werd de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 6 mei 2011 verworpen bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 61 377 omdat er geen ernstige middelen werden aangevoerd.

Door de verwerping van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid om deze reden, kon verzoekster geen gewone vordering tot schorsing meer indienen (artikel 39/89, § 1, vierde en vijfde lid van de vreemdelingenwet).

Verzoekster diende een beroep tot nietigverklaring in van deze beslissing.

Nu er enkel een beroep tot nietigverklaring hangende is en geen vordering tot schorsing, en er reeds uitspraak is gedaan over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, is niet voldaan aan de voorwaarden voorgeschreven door artikel 39/85 van de vreemdelingenwet om in deze zaak als voorlopige maatregel te vragen dat het beroep zo snel mogelijk behandeld wordt.

Ook voor de toepassing van artikel 39/84 van de vreemdelingenwet is het vereist dat een vordering tot schorsing hangende is.

Het verzoek tot het nemen van voorlopige maatregelen is onontvankelijk.

2.2. Waar verzoekster vraagt te horen bevelen dat elke maatregel tot uitwijzing wordt opgeschort tot er uitspraak is gedaan over “*het verzoek tot nietigverklaring dat zal worden neergelegd tegen de beslissing van 7 juni 2011*”, is deze vraag onontvankelijk, nu dit een beroep betreft dat nog niet is ingediend.

Overeenkomstig de hierboven geciteerde bepalingen kan een vordering tot het verkrijgen van voorlopige maatregelen enkel worden gevraagd indien er reeds een vordering tot schorsing werd ingediend en voor zover de Raad zich nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat, in de mate waarin verzoekster de voorlopige maatregelen zou vragen in het kader van huidig schorsingsberoep, dit verzoek overeenkomstig artikel 44 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij afzonderlijk verzoekschrift moet worden ingediend, wat *in casu* niet het geval is.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tweede bestreden beslissing, namelijk “*de beslissing tot effectieve terugdrijving geformuleerd in de mail van 7 juni 2011*”.

3.1. Verzoekster vraagt eveneens de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “*de beslissing tot effectieve terugdrijving geformuleerd in de mail van 7 juni 2011*”.

Verzoekster voegt deze mail toe en die luidt als volgt:

“(…)
Geachte meester,
Op 09.06.2011 is er een vlucht voorzien voor mevr. A.F.K. De vluchtgegevens zijn (...) naar Teheran via Istanboel.
Er zijn ook twee tickets voorzien op dezelfde vlucht voor haar man en kind, nl. Dhr. S.A. en S.Z.
Met vriendelijke groeten
S.H.
Administratief assistent
(…)
Dienst Vreemdelingenzaken
(…)”

3.2. Om ontvankelijk te zijn moet het beroep gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet.

Een mededeling van het moment waarop de repatriëring zal plaatsvinden, betreft een uitvoeringsmaatregel en is geen rechtshandeling die wijzigingen aanbrengt in de rechtstoestand van de verzoekende partij.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is wat deze mail betreft, niet gericht tegen een uitvoerbare rechtshandeling.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk wat de tweede bestreden beslissing betreft.

4. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing gericht tegen de beslissing van 7 juni 2011 tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater})

4.1. Artikel 51/8, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een beslissing om een asielaanvraag niet in aanmerking te nemen, wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend en hij geen nieuwe gegevens - dit wil zeggen gegevens betreffende feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen - aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige

aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, alleen vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat er geen vordering tot schorsing tegen die beslissing kan worden ingesteld.

Overeenkomstig het arrest van het Arbitragehof nr. 61/94 van 14 juli 1994 is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts bevoegd om van de voorliggende vordering tot schorsing kennis te nemen, mocht aangetoond worden dat de nieuwe asielaanvraag wel degelijk op nieuwe gegevens is gesteund. Het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 81/2008 van 27 mei 2008 stelt uitdrukkelijk dat de interpretatie die het Hof in zijn arresten 61/94 en 83/94 aan het vroegere artikel 50, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet heeft gegeven, evenzeer geldt ten aanzien van het "nieuwe" artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980, zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet. Dit impliceert dat verzoeker een ernstig middel moet aanvoeren waarin hij de inhoudelijke wettigheid van de beslissing aanvecht en uiteenzet dat de beslissende overheid de door hem aangevoerde "nieuwe gegevens" ten onrechte buiten beschouwing laat.

4.2. In het verzoekschrift voert verzoekster geen middel aan waarin zij de inhoudelijke wettigheid van de beslissing aanvecht en uiteenzet dat de door haar aangevoerde "nieuwe gegevens" ten onrechte buiten beschouwing werden gelaten.

In een eerste middel voert zij de schending aan van artikel 3 van het EVRM en in een tweede middel voert zij de schending aan van artikel 13 van het EVRM juncto artikel 3 van het EVRM. In geen van beide middelen gaat verzoekster in op de motieven van de bestreden beslissing.

Nu verzoekster niet aantoont, en niet heeft gepoogd aan te tonen, dat de door haar aangevoerde "nieuwe" gegevens ten onrechte buiten beschouwing werden gelaten door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, kan niet anders dan worden vastgesteld dat de vordering tot schorsing van de beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag onontvankelijk is.

De Raad wijst erop dat artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet zodat door de asielinstanties werd getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De asielaanvraag van verzoekster werd niet ingewilligd en de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus werden haar geweigerd.

In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat *"betrokkene geen nieuw element aanbrengt in de zin van artikel 51/8 van de wet van 15.12.1980 dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het verdrag van Genève, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde voornoemde wet"*.

In het arrest van de Raad nr. 61 377 van 12 mei 2011 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen van de beslissing tot weigering van verblijf met terugdrijving, werd de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM niet ernstig bevonden.

4.3. Er dient op gewezen te worden dat de toegankelijkheidsvereiste vervat in artikel 13 van het EVRM niet verhindert dat er voorwaarden van procedurele aard worden gesteld aan een mogelijke klacht inzake artikel 3 van het EVRM of inzake artikel 33 van de Conventie van Genève of dat bepaalde financiële drempels worden ingebouwd, in zoverre deze voorwaarden niet onredelijk en/of arbitrair zijn of een vorm van machtsafwendung uitmaken (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), *Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar*, Volume I, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, 118 en de aldaar aangehaalde rechtspraak). In het verzoekschrift toont verzoekster niet aan dat deze voorwaarden onredelijk of arbitrair zijn of een vorm van machtsafwendung uitmaken.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Artikel 2

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET